

Grôôt Bosch' Dictee 1998

Dag lieve moeder

Ik schrijf uwes vanuit Italië vanachter 'n glèske witte wijn. Veur mijn leet nog 'n stukske pizza; ik kos dè nèt nie op. 'Thuis vrit ie dè nog nie al doeje ik 'r 'n briefke van duzend bovenop', heur ik uwes hier al kwèke! Persies, grôôt gelijk, mar: 'Zô 't klùkske thuis tikt, tikt 't hier dus mooi nie.' En daorbij smakt hier alles biezunderder: gekokte èèrpel ziede bekant nie en van sprütjes heet geleuf ik ok niemand geheurd. Laot staon van hansjee. Gerùkte worst hedde zat, dus makt oeweige ginne zùrg: uwese jonge lopt nie in zeuve slôte tegelijk.

Maondaggemiddag zijn we naor Pisa gegaon. Daor staot ommers dieje tore die bekant omkiepert. Curieus, mar ge kunt 'r dus himmaol niks mee. D'n trap op madde nie, want as ge binne struikelt, kieperde gelijk naor buite. Dus lopte d'r mar zon bietje omhene te stiefele. Omdè ge d'r al vlug op uitgekeke rakt, lopte naor de kerk die wè wijer staot. Ok prachtig, mar uwes zou zegge: 'Niks is mooier as onze Sint Jan.'

Dan nog wè: onze jonge blèft nog 'n bietje langer hier. En dè komt nie deur ons Miranda - de meut - die gezeed heet dè'k as moederskiendje nog ginnen dag zonder uwes kan! Bènde gèk, 't gaot juist pico bello. Ik lus bekant alles en ik kan d'n bik ok al in 't Italiaans bestelle. Kèk.

Veul groete van uwese liefhebbende zôôn,

Niek

P.S.

Moeder, ooit gedocht aan zon Italiaans mèske as schôôndochter?